

i lov for Færøerne om rettens pleje ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, og som af Advokatnævnet er blevet frakendt retten til at eje aktier eller anparter i et advokatselskab.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.1-3.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 34 (§ 145)

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 145 i den danske retsplejelov.

Ændringen af bestemmelsens *stk. 1* er en konsekvens af, at det foreslås, jf. nedenfor, at kredsbestyrelserne ikke længere skal behandle sager om klager over vederlag.

Ændringen af bestemmelsens *stk. 2* er for det første en konsekvens af, at det foreslås, jf. nedenfor, at kredsbestyrelserne ikke længere skal behandle sager om klager over vederlag. For det andet er ændringen en konsekvens af, at kredsbestyrelserne kan afholde kollegiale samtaler med advokater, der groft eller gentagne gange har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

Til nr. 35 (§ 146)

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 146 i den danske retsplejelov.

Ved ændringen af bestemmelsen skabes der ens regler for behandlingen af salær- og adfærdsklager. Til gengæld bortfalder klagemuligheden i salærklagerne, idet det fremover alene vil være Advokatnævnet – og ikke i første instans kredsbestyrelserne – der skal behandle disse.

Stk. 1 og *2* er herudover ændret som følge af, at klager over de personer, der er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, skal kunne indbringes for Advokatnævnet.

Ifølge *stk. 1* kan salærklager således indbringes for Advokatnævnet, som kan godkende vederlagets størrelse eller bestemme, at vederlaget skal nedsættes eller bortfalde.

I *stk. 2* fastsættes fristen for at klage til Advokatnævnet til et år efter, at klageren er blevet bekendt med kravet om vederlag.

Det er imidlertid almindeligt, at advokater løbende afregner sagen over for klienten, enten gennem a conto opkrævninger eller gennem afregning af de opgaver, der anses for afsluttet. For opgaver, der strækker sig over et længere tidsrum, vil advokatens samlede salærkrav over for klienten derfor ofte bestå af flere fakturaer.

Dette bør imidlertid ikke forhindre klienten i at klage over det samlede salær ved modtagelsen af den afsluttende afregning, heller ikke selv om tidligere af-

regninger er sket for mere end et år siden. Det præciseres derfor i bestemmelsen, at klagefristen på et år først regnes fra det tidspunkt, hvor klageren er blevet bekendt med den endelige salærafregning i den pågældende sag.

Der vil i en række tilfælde være tale om, at nogle fakturaer i sagen vedrører afgrænsede og selvstændige opgaver, som er endeligt afregnet. Der kan f.eks. være tale om advokatbistand i forbindelse med køb af en fast ejendom, som efterfølgende viser sig at være behæftet med væsentlige mangler. Her er der tale om to selvstændige sager, som kan afregnes uafhængigt af hinanden. Advokaten, advokatselskabet eller en person, der er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, vil således kunne afregne sin bistand vedrørende ejendoms købet selvstændigt, således at klagefristen vedrørende salæret begynder at løbe fra afregningstidspunktet, uanset at advokaten mv. også efterfølgende bistår klienten i sagen vedrørende mangler.

Omvendt vil a conto afregninger, som ikke specificerer afgrænsede selvstændige opgaver, kunne indbringes for Advokatnævnet i indtil et år efter modtagelsen af den afsluttende afregning.

Advokatnævnet har i medfør af bestemmelsen mulighed for at behandle en klage, der er indgivet senere, når fristoverskridelsen findes rimeligt begrundet.

Stk. 3 viderefører bestemmelsen i § 147, stk. 3, 2. pkt., hvorefter Advokatnævnets afgørelse i sager om klager over salær ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.1- 3.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 36 (§ 147)

Som konsekvens af, at salærklager fremover skal behandles af Advokatnævnet som første og eneste instans, jf. forslaget til § 146, stk. 3, ophæves bestemmelsen om, at kredsbestyrelsens afgørelse i salærklager kan indbringes for Advokatnævnet.

Til nr. 37 (§ 147 a)

Bestemmelsen ændres som konsekvens af, at salærklager fremover skal behandles af Advokatnævnet som første og eneste instans, jf. forslaget til § 146, stk. 3. Den foreslåede bestemmelse svarer til § 147 a i den danske retsplejelov.

Til 38 (§ 147 b, stk. 1)

Bestemmelsen ændres som følge af, at klager over de personer, der er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, kan